

תת"ע 10948/04/22 - מוחמד מליחאת נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תתע"א 22-04-10948 מדינת ישראל נ' מליחאת

בפני כבוד השופט שרת זוכוביצקי-אורן
מוחמד מליחאת המבקש
נגד המשיבה
מדינת ישראל

בפני בקשה לביטול פסק דין שניית בהיעדר המבקש ביום 3.05.22.

1. נגד המבקש הוגש כתוב אישום לפוי, ביום 13.04.22 נהג הרכב מניו מסוג אופנוע מתוצרת דילים מס' רישיון 04445430 בדרך חברון 15 ירושלים. כאשר הוא מעולם לה היה מושה לנוהגרכב מסוג זה, בגיןו על עונש הדין [נוסף בדרך חברון 15 ירושלים].

2. ביום הדיון לא התיעצב המבקש בבית המשפט, ומשכך נشرط בהעדרו ונגדו לעו העונשים הבאים: פסילה למשך 8 חודשים, פסילה על תנאי של 4 חודשים למשך 3 שנים וכן בסך 2,000 ₪.

טענות הצדדים

טענות המבקש

3. ב"כ המבקש, טוען כי ביום הדיון נקבע ליום השני שלchg אלפיטר של העדה המוסלמית עליה נמנים המבקש ומשפטו. לטענתו, הוא סבר בטעות ובתום לב כי ידוע לבית המשפט כי מדובר ביום chג ולכן אף לא שול בקשה לדוחית המועד.

4. לטענתו, היה מצופה מב"כ המשיבה שיפונה את תושמת לב בית המשפט למועד החג ולא יק"ם את הדיון בהעדרו.

5. עוד טוענו, כי העונש שנגזר על המבקש סוטה לחומרה מתחם העונש בעיריה בה הוא הוואם, ובונסף לכך טכני ההגנה שלו טובים מאד.

6. לאור זאת, התבקש בית המשפט לבטל את פסק הדיון, ולהורות על עיקוב ביצוע גזר הדיון על כל מרכיביו.

טענות המשיבה

7. המשיבה טענה כי המבקש קיבל לידי את הזימון לבית המשפט ביום ביצוע העירה, אך הוא בחר לעשות דין לעצמו ולא התיעצב לדין.

8. לטענת המשיבה המבקש ידע על של הדיון יוכל היה להגיש בקשה מסודרת לדוחיתו אך הוא לא עשה כן, ואין לו להלן אלא על עצמו.

דין והכרעה

9. הבקשה הוגשה ללא תצהיר, אך בשל כך דינה להיחות על הסוף. מעבר לנדרש אדון בטענות לגוף.

10. סעיף 126 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 קובע כי באין הוראה אחרת בחוק, דרך המלך בהחלטים פליליים מורה על קיומן דיון בעיניו של נאשם. בדברי כב' ה השופט שלהם בע"פ 1903/99 חסן נ' מדינת ישראל מיום 7.4.2008:

"העקרון המנחה בהחלטים פליליים - אשר שיש הסברים וכי אין לו אף מעמד חוקתי. הוא כי דיון יתקיים בנסיבות הנאשם, וזאת רקותם להרשותם התקין של המשפט כמו גם לשם מראית פני הצדקה והבטחת אמון הציבור בהגנותו הפלילי".

11. לכלל זה קיימים מספר חריגים שאחד מהם מעוגן בסעיף 240(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "החсад" פ') הקובע כי בעבורות הקלות המוגדרות בו, ניתן לדין את הנאשם שלא בפניו, ככל שבית המשפט סביר כי לא יגרם לו בכר עיוות דין.

12. כאשר נאשם הזמן לדין כדי ואינו מתיעצב רואים אותו כמודה בעבודות הנטען בכתב האישום.

13. סעיף 130(ח) לחсад"פ' הקובע כי התייחסה סיבה מסוימת לכך לאירוע הנסיבות והנתן דין כביטול פסק דין, אולם היה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופים. תנאיא אחד הוא כי התייחסה סיבה מסוימת לכך לאירוע הנסיבות והנתן דין כביטול פסק דין דרש כדי למנוע עיוות דין.

ולענינו זה ראו רע"פ 9811/09 סמיימי נ' מדינת ישראל מיום 29.12.09 בו נקבע כי: "כל אדם הזכות לonomy בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניתולה לרעה. היעדר התיעצבות של אדם מדין אליו זמן דיון עלולה לחייב להתראה כי ירושע בדיון ודין יגזר, כשם שארע בעינינו. משכך היה, הנטול הוא על המבקש לבטל את פסק הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".

קבלת הזמןה לדין וקיומה של סיבה מוצדקת לאי התיעצבות המבקש

14. ביום 13.4.22 קיבל המבקש את ההזמןה לידי והוא אף אישר את דבר קבלתתה בבקשתו. לרשות המבקש עמד פרק זמן מספיק להגיש בקשה עדיה ומושלא עשה כן אין לו להלן אלא על עצמו.

15. לא ניתן לקבל הקשה גם אם מדובר בעות אונש או בא הוגש בבקשת עדיה בתום לב וזה כפ' שנפסק בעפ"ת:

"זיהור שווה בעניין זה, ניתן לגוזר מן ההלכות שנקבעו בסוגיות ביטול פסק דין שניית בהעדת, לפיו – שכח, טעות, חוסר תשומת לב, או בלבול במועד, אף אם ארעו בתום לב, אכן מהווים טעם מוצדק כאמור (רע"פ 9142/01 סורואה איטליה נ' מדינת ישראל, פ"ד מ(6), רע"פ 793; רע"פ 418/85 פ"ר 13.8.85); רע"פ 5146/09 יהונתן שרעבי נ' מדינת ישראל, פ"ד (28.7.2009).

16. שכחה של הדיון בלבד בעניין, או טעות אונש, אף אם ארעה בתום לב, אינה יכולה לעמוד בדבה כסיבה המצדיקה אי התיעצבות הדיון שנקבע בעניינו של גאותם, כאשר דיון דומה יהול גם באשר לטיעות מושדדיות של>User הדיון, או לבוי טעות הנובעת מחוסר תשומת לב של הנאשם עצמה (פסק דין איטליה, ע"פ 4448/09 קמר יעקוב, ע"ד נ' מדינת ישראל מיום 27.7.2009, רע"פ 3518/15 אבטה מלקמן נ' מדינת ישראל מיום 8.6.2015, רע"פ 9109/17 מקרים סドובי נ' מדינת ישראל מיום 19.12.2017).

17. לפיכך, אני קובעת כי הזמןה הנושא לבקשת דין וכי לא הייתה סיבה מוצדקת לאי התיעצבותו.

האם קיים חשש לעיוות דין

18. גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התיעצבותו של המבקש ניתן לבטל את פסק הדיון שניתן בהיעדרו ובבדד שהדבר נדרש לשם מניעת עיוות דין (רע"פ 6165/17 סעדא נ' מדינת ישראל נ' מדינת ישראל מיום 24.4.2018).

19. בכלל, ביטול פסק דין שניית בהיעדרו של נאשם בשל החשש לעיוות דין יעשה לאחר שהצבע על שיקולים כבדי משקל העשויים להבא לשינוי תוצאות פסק דין (רע"פ 1911/18 עדיף גש נגד מדינת ישראל מיום 27.5.2018).

20. יתרה מכך גם אם היה המבקש מעלה טענות של ממש להגנתו מוטלת על בית המשפט חובה לבחון אותן ולהזמין למסחר. קבלת טענה זו משמעותה כי כל מי שיש לו הגנה טובה יכול שלא להופיע לדין שנקבע בעניינו ולאחר הרשותו וגדרת דין יוכל לבריטול של גדר הדיון (ע"פ 2119/02 כן עופר נ' מדינת ישראל) (הורסם בנו"ם 14.04.02), רע"פ 1773/04 עלoberה אסמעל נ' מדינת ישראל (הורסם בנו"ם 23.02.04)).

21. המבקש לא כפר בעובדות כתוב האישום ולחולפני לא הציג רישיון נהיגה תקף לסוג הרכב ביום ביצוע העירה. על המבקש לא הוטל מאסר על תנאי ועל כן בנסיבות אלה עונש הפסילה שהוטל לעלי סביר.

22. בנסיבות אלה אני סובירה כי גורם לנאים עיוות דין אם לא יבוטל פסק הדיון.

לכונם האמור ומכוון עקרון סופיות הדיון הקשה נחתית.

מציאות תשליך ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ד אייר תשפ"ב, 25 Mai 2022, בהעדר הצדדים.